

[Fiskeriministeren]

hr. Bjørn Poulsen – og jeg tror også, det gjaldt hr. Karl Møller – var inde på det særlige i forhold til driftslånsgarantiordningen, og i den anledning vil jeg gerne sige, at vi har haft en tilsvarende lovgivning i perioden fra 1975 til 1977; den har ikke eksisteret siden udgangen af 1977. Den daværende ordning var ikke særlig stærkt udnyttet, og det har sammenhæng med det, flere ordførere har været inde på, nemlig at det var en tabsgaranti og ikke en selvskyldnergaranti. Jeg er ikke bekendt med, at vi i kraft af den lovgivning, der var gældende i disse to år, havde registreret tab.

Men som en mere principiel betragtning vil jeg gerne give udtryk for, at jeg ser det som en nyttig ting, at man følger op konsekvenserne af den lovgivning, vi har gennemført.

Så skal jeg til hr. Bjørn Poulsen sige, at jeg, som udvalget vil huske, var betænkelig ved at gå ned fra 90 dage til 60 dage sidste år, og jeg mener, at de erfaringer, vi har gjort med ordningen i 1978, bekræfter den bekymring, jeg havde. Jeg tror ikke, der er nogen tvivl om, at der er en del både, der har fået oplægningsstøtte for november og december måned, som alligevel ville have ligget stille i december måned, og som således får en overdækning i forhold til den, om jeg så må sige, reelle tonnage, der er taget ud af det aktive fiskeri. Det er på denne baggrund – og det er jeg selvfølgelig også villig til at drøfte videre i udvalget – at jeg har foreslået at vende tilbage til mit oprindelige forslag, som jo var 90 dage.

Så vil jeg gerne til hr. Karl Møller sige, at denne garantiordning alene er en garantiordning og ikke midler, staten stiller til rådighed. Det er ikke midler, der indeholder et subsidieelement på anden måde, end at der selvfølgelig altid er et risikomoment, når staten går ind som kationist. Hr. Karl Møllers synspunkter gik ligesom på et mere direkte statsligt engagement, og det kunne jo udmærket være hr. Karl Møllers ønske.

Jeg tror, at jeg endnu en gang må understrege, også på baggrund af hr. Arne Bjerregaards bemærkninger, at der bestemt ikke ligger nogen vrangvilje fra min side eller fra regeringens side over for forsøgsfiskeri, tværtimod har jeg også over for erhvervet appelleret til lidt større fantasi med hensyn

til de muligheder, der kunne være for alternativt fiskeri.

Jeg takker endnu en gang for modtagelsen, og jeg takker også de ordførere, der har givet udtryk for vilje til at medvirke til, at forslaget kan få en hurtig udvalgsbehandling.

Erlendsson (FP):

Hr. Lowzow erklærede, at han ville bruge alle lovlige midler til at presse England. Betyder det, at hr. Lowzow vil tilslutte sig fremskridtspartiets synspunkt: at den danske regering skal rejse sagen ved EF-Domstolen uopholdeligt?

Hr. Svend Haugaard sagde, at han var enig i, at man skulle lægge pres på EF og England. Betyder det, at hr. Svend Haugaard vil bruge de samme lovlige midler, som står til rådighed, som jeg gang på gang har peget på, og som vil kunne lægge det nødvendige pres på EF og England?

Ministeren var ked af, at jeg omtalte hans venlige hilsener til fiskerierhvervet, og fortalte, at han havde fået tilsvarende venlige hilsener ikke blot fra erhvervet som sådant, men også fra enkeltpersoner inden for erhvervet. Det kan jeg da kun tage til efterretning. Betyder det, at ministeren er tilfreds med sin indsats? Det vil jeg have vanskeligt ved at forstå.

Endvidere kommer ministeren meget ofte med den udtalelse, at jeg ingen forstand har på fiskeri. Det plan vil jeg slet ikke gå ned på. Det kan fiskeriministeren være overbevist om. Jeg mener, at vi bør holde alle den slags helt usaglige og personligt sårende bemærkninger uden for en seriøs debat.

Men ministeren siger noget andet, som jeg gerne vil debattere, og det er, at det, der betyder noget for ministeren, ikke er, at vi anlægger sag, men resultatet af retssagen. Ja men hvad venter ministeren på? Hvad er det, han skal have at vide først, for at han kan være sikker på resultatet? Jeg kan næppe tro, at Domstolen vil afgive en forhåndserklæring eller en underhåndserklæring om sagens udfald, før den tages op. Det er jo ikke kun Kommissionen, der skal afsige dommen. Jeg betragter EF-Domstolen som en uafhængig domstol, uafhængig af enhver politisk interesse, en domstol, der skal fortolke Romtraktaten og finde ud af, hvad der er ret. Jeg vil